ՆՈՐ-ԴԱՐ

№ 27 ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ երեքշաբթի, 11 Փետրուարի 1903 երեքշաբթի, 11 Փետրուարի ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ № 27

Տարեկան 10 րուբ., վեց ամիսը՝ 6 րուբլի, երեք ամիսը 3 ր. 50 կոպ., ամիսը՝ (Թիֆլիսում) 1 ր., հատով 5 կ.։
Բաժանորդ են գրւում Թիֆլիսում՝ միմիայն խմբագրատանը։

Խմբագրութեան հասցէն՝ Тифлисъ, Редакція «Норъ-Даръ» կամ Tiflis, Rédaction «Nor-Dar»

Խմբագրութիւնը բաց է ամեն օր (բացի ոչ օրերից) ժամը 9-ից մինչև 2-ը։ Յայտարարութիւնները ընդունւում են ամեն լեզուներով։ Յայտարարութիւնների բաժին 2 կ., բեկլամների համար կրկնապատիկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Առաջնորդ.—Սրան ինչ ասենք։
Քրոնիկոն—Լուրեր։
Մեզ գրում ենք—Երևանից։
Պատեհ խօսքեր։
Մամուլի շուրջը։
Թղթակցութիւններ.—Նամակ Ֆրանսիայից, Պարիզ։ Յայտագրին արեւելքից, Դայլնի։
Քաղաքական.—Բելգիա։ Անգլիա։ Գերմանիա։ Սաքսոնիա։
Քաղաքական լուրեր։
«Նոր-Դար»-ի հեռագրներ։
Խառն լուրեր։
Տեղեկատու։
Յայտարարութիւններ։

Թիֆլիս, 10 փետրուարի 1903 թ.

ՍՐԱՆ ԻՆՉ ԱՍԵՆՔ

«Նոր-Դար»-ի այս տարուայ 19-րդ համարի քրոնիկոնի բաժնում լոյս տեսան էջմիածնից գրուած հետեւեալ տողերը.

Անցեալները հաղորդել էինք, որ Գանձասարի վանքի հանքերի շահագործումը կապալով է տրուել Համլակ Վահանեանի պայմանով, որ նրանից պըղինձ կամ արկաթ լինի, հարիւրին 7 առկս հանի էջմիածնին, իսկ եթէ ոսկի—հարիւրին մէկ առկս։ Նորհաւատմս իմանում ենք, որ կապալառուն յիշեալ հանքերը շահագործելու համար պայման է կապել փրանսիական մի ընկերութեան հետ։

Իսկ երէկ 22-րդ համարում տեղեկացած է խմբագրութեանս ուղղուած մի նամակը, ուր չօշափուած է դարձեալ միևնոյն հարցը, և արդէն կատարուած, վերջացած իրողութեան մասին տալիս է մի քանի երկրորդական տեղեկութիւններ։

Այդ իրողութիւնը մենք համարելով բաւական աչքի ընկնող մի իրողութիւն և՝ մեր հրատարակած տեղեկութիւնների համաձայն՝ անհոգ ու սխալ տարուած մի գործ, ապատում էինք, որ էջմիածնի մեր հոգևոր իշխանութիւնը կշտապի իրողութիւնն իր իսկութեամբ հաստատութեան պարզել և իրաւացի կերպով յուզուած մտքերը հանդարտեցնել, ինչպէս առհասարակ ընդունուած է վարուել օրինք ու օրինաւորութիւն յարգող որևիցէ հաստատութեան մէջ։

Սակայն ի զուր անցաւ մեր ակնկալութիւնը այդ մասին։ Վանական իշխանութիւնը չբարեհաճեց մի քանի բառով իսկ հաստատել կամ հերքել իրողութիւնը, երևի, տարաձայնութեան առարկայ եղող խնդիրը կարևորութիւնից բոլորովին զուրկ համարելով։

Բայց մենք բոլորովին այլ կերպ ենք նայում այդ խնդրի վրայ։

Էջմիածինը, իբրև կալուածատէր, իբրև ստացուածքի տէր, պարտաւոր էր տարիներ առաջ արդէն ուսումնասիրած լինել ու ճըշդրիտ կերպով իմանալ, թէ արտեղ ինչ ունի. հետևաբար նրան արդէն յայտնի պէտք է լինէր Գանձասարի կալուածների մէջ հանքային հողերի գոյութիւնը։ Եթէ մինչև անգամ ենթադրենք, թէ այդպիսի հոգատարութիւն իւր ժամանակին ունենալը նա իւր պարտաւորութիւնների սահմանից դուրս է համարել,—մարդու առողջ դատողութիւնը լիապատում է իրեն ստածել, թէ այդպիսի մի հարստութիւն չէր կարող տեղացի ժողովրդի և կամ այդ վանքի վանահայրերի աչքից վրիպիլ։ Շատ բնական է ուրեմն ենթադրել, թէ էջմիածինը տարիներ առաջ ուղղակի կամ անուղղակի ճանապարհով գոնէ մի հարևանցի տեղեկութիւն ունէը Գանձասարի հողերի մասին։ Այդքանը ունենալուց յետոյ, նրան ուրիշ բան չէր մնում, եթէ ոչ խնդիրը տեղն ու տեղը ուսումնասիրել։

Իսկ հիմնաւոր ուսումնասիրութեան համար, բաւական էր միևնոյն բարեխիղճ մասնագէտ և հմուտ լեռնականներ հրաւիրել, որոնցից բաւական մեծ լիուլի ունենք, միքանի հարիւր րուբլի ծախս անել, ուղարկել նրանց բուն տեղը, քննութիւններ կատարել տալ, հասկանալ հողի իսկական արժէքը և ապա յաճախորդ գտնելու աշխատել շահագործութեան տալու համար։

Ս. Էջմիածնի վանական իշխանութիւնը այդ չէ արել, այլ տուել է վանքապատկան հանքերով հարուստ հողերը կապալով՝ առաջին իրեն դիմող մասնաւոր մարդուն։

Ընդունում ենք և հաւատացած ենք, որ Գանձասարի հողերը շահագործելու համար կապալով վերցնող պարոնը պատուական հայ մարդ է և ունևոր, բայց և այնպէս մեզ համար, ուրեմն և էջմիածնի վանական իշխանութեան համար մեր եկեղեցու նիւթական շահերն նոյնպէս պէտք է ամեն անձից ու մասնաւոր հաշիւներից բարձր և վերապահելի լինեն։

Այդ դէպքում, եթէ ընդունենք անգամ, որ էջմիածնի վանական իշխանութիւնը ժամանակ չէ ունեցել, կամ անձեռնհաս է եղել խնդիրն առաջուց ուսումնասիրելու և հանքերը շահագործելու, մի բան, որ նրա սեպուհ պարտականութիւնն էր, ինչու չի վարուել այդ դէպքում այնպէս, ինչպէս կըվարուի մի որևէ կալուածատէր, մանաւանդ երբ առաջարկը լինում է երկու, կամ աւելի անհատների կողմից։

Ամեն մի քիչ-շատ խոհեմ վաճառական կամ կալուածատէր, այդպիսի դէպքում, ամեն բանից առաջ կաշխատէր իր ապրանքի իսկական գինը նախ իր համար պարզել և յետոյ՝ յատուկ յայտարարութիւնների միջոց լուր տալ նման գործերով պարապող անհատներին, հաստատութիւններին իր մտադրութեան մասին, ուրիշ խօսքով *աճուրդ* նշանակել և պայմանաւորուել *մինիայն* օգտակար ու ամենից շահաւէտ պայմանների առաջարկողի հետ։

Ս. Էջմիածինը, դժբաղդաբար, ընտրեց ոչ միայն է արել և ոչ միւսը, այլ վերցրել է հանքային ահագին հողերի մի տարածութիւն տուել առաջին անգամ առաջը դուրս եկող մարդուն, առանց նոյնիսկ հետաքրքրուելու և իմանալու, թէ ապրանքը սակարկուած արժէքից աւելի արժէք ունի, թէ պակաս։

Ինչպէս տեսնում ենք, անհոգութիւնից, անտարբերութիւնից և պարտաճանաչութեան վերին ատիճանի թուլութիւնից տուժում է մեր եկեղեցին, ոչ միայն բարոյապէս այլև նիւթապէս։

Մենք կըսպասենք, սպասենք դեռ այդքան համբերութիւն։ Կըսպասենք իմանալու, թէ իրօք ինչպէս և ինչ պայմաններով է տրուած շահագործութեան. և իմարկէ կը պարզուի այնուհետև հատարակութեան առաջ, թէ ինչպէս են կառավարում մեր վանքապատկան կալուածները և ինչ չափով է շահում մեր եկեղեցին վանքապատկան կալուածներից. չենք ասում, թէ ինչ սխատմամբ է կառավարում մեր վանական կալուածները, բաւնի որ այդ սխատմը մեզ վստուց յայտնի ոչ մի սխատմ չունենալու մէջն է պարունակում...

Գանձասարի հողերի և անտառների վրայ «Նոր-Դար»-ը իւր դիտողութեան հէնց առաջին տարուանից է իւր ուշադրութիւնը դարձրել։

ՔՐՈՆԻԿՈՆ

Կովկասի կառավարչապետ գէներալ-ադիւտանտ իշխ. Գ. Ս. Գալիցինը հնարաւոր չի գտել հաստատելու Թիֆլիսի նորընտիր քաղաքագլուխ իշխ. Ա. Մ. Երիսթնաբազուկ-Արղութեանին իւր պաշտօնում։ Այս պատճառով չուտով քաղաքագլխի նոր ընտրութիւններ պիտի կատարուեն։

— Այսօր փետրուարի 11-ին, նշանակուած է կովկասեան բժշկական ընկերութեան արտակարգ նիստը յատկապէս քննելու համար առանձին յանձնաժողովի մի զեկուցումը կովկասի գիւղերում էժշկական օգնութեան գործը լաւ հիմունքների վրայ դնելու մասին։

— Այսօր, փետրուարի 11-ին, նշանակուած է կովկասեան պիւտտեհատական ընկերութեան անդամների ընդհանուր ժողովը քննելու համար առանձին յանձնաժողովի մի զեկուցումը գինու կեղծման դէմ կռուելու միջոցների մասին։

— Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան նորընտիր լարատուպր իշխ. Ս. Փ. Շերվաշիձեան հաստատուած է իւր պաշտօնում։

— Խնդիր է յարուցուած Թիֆլիսի այգեգործական դպրոցին կից բանալու շերամապահութեան վերաբերեալ դասընթացներ։

Վերջ լրագրները հաղորդում են, որ այս օրերս վախճանուած Մինդելեիայի իշխանի կալուածներից մի քանիսը Զուգդիդի գաւառում վաճառում են։ Հանգուցեալի ժառանգը հանդիսանում է իւր միակ որդին։

— Ռիգայից «նով. Օբ.»-ին հաղորդում են, որ յունուարի 26-ին այնտեղ կայացել է առաջին հայկական հրեկոյթը չքաւոր ուսանողների օգտին։ Հրեկոյթը մեծ աջողութիւն է ունեցել։

— Մտադրութիւն կայ Զուչում հիմնելու քաղաքային փոխադարձ վարկի ընկերութիւն, որի կանոնադրութեան ծրագիրը շուտով ուղարկուելու է իշխանութիւն։

— Երեքշաբթի, (այսօր) երեկոյեան, փետր. 11-ին Թիֆլիսի ժողովարանում Մամաջանեանը իւր երգեցիկ խմբով և իւր վեհապետութեամբ տալիս է մի կոնցերտ, որ անշուշտ հետաքրքրական է։ Անցեալները մենք հաճութեամբ լսեցինք խմբի երգեցողութիւնը և եթէ նա աշխատէ կազմել կանոնաւոր և մշտական խումբ բաւականին ծանօթութիւն մատուցած կըլինի հայոց երգեցողութեան զարգացման գործին։

— Մեզ խնդրում են հրատարակել հետեւեալը. —Կայսրուհի Մարիա Ալէքսանդրովնայի անուան կոյսերի խնամակալ հոգաբարձութեան կովկասի ճիւղի խորհուրդը յայտարարում է իւր պատրաստութեան մասին, որ առ 1 յունուարի 1903 թ. ճիւղի գրամարկղում կար 14,237 ր. 70 կ. յունուարի ընթացքում ստացուած է առձեռն գրամով 2,395 ր. 75 կ. ընդամենը 16,633 ր. 45 կ. սոյն ամսում ծախսուած է 3,865 ր. 60 կ. առ 1 փետրուարի մնում է 12,767 ր. 85 կ.։ Այս գումարից պահում է. 1) պետական բանկի Թիֆլիսի բաժանմունքի խնայողական դրամարկղում 354 ր. 19 կ. 2) ապահոսքը թղթերով և պահատ նոյն տեղում 3000 ր., 3) ընթացիկ հաշուով Թիֆլիսի առևտրական բանկում 2,583 ր. 70 կ. և Թիֆլիսի փոխադարձ վարկի ընկերութեան մէջ 6,827 ր. 93 կ. և 4) առձեռն գրամ ճիւղի բաժանմունքում 2 ր. 3 կ. ընդամենը 12,767 ր. 85 կ.։ —Ճիւղի ակնարկաժողովում յունուարին նոր հիւանդներ եղել են 629 հոգի, որոնք հին հիւանդների հետ միասին այցելել են 3,292 անգամ. նոյն ժամանակամիջոցում կատարուած է 51 անդամահատութիւն, որոնցից 18-ը վիշերօքսիկ և 33-ը երթևեկ հիւանդների վրայ։

ՄԵԶ ԳՐՈՒՄ ԵՆ

ԵՐԵՒԱՆԻՑ.—Այսօրէս սաստիկ տարածուած է ինֆլուէնցա հիւանդութիւնը, որով անխտիր բռնուում են թէ հասակաւորները և թէ փոքրերը։ Եղանակները, մանաւանդ դարձեալ փոխուեցին. երէկ օր է, որ անընդհատ ձիւն է տեղում. այսօր կէս ցերեկից աւելի ձիւն է նստել։ Այս տարուայ ձմեռը ուղղակի հակապատկերն է անցեալ տարուան։ Ձիւնը մի մխիթարական երևոյթ է, նա մեծ ապահովութիւն է ունենում մեր ջրաշխատական մասի վրայ, որից վերջին ծայր զուրկ է եղել անցեալ նահանգը։ Ձիւնի չատութեան պատճառով այսօր մեր քաղաքը չէ հասել Ալէքսանդրոպոլի գնացքը։ Առաւտուրը խիստ կերպով կանգ է առել, որից հետևցնում են մի մեծ կրեպիս Երևանի համար։ Անհանգստացողների թիւը շատ է։

ՊԱՏԵՀ ԽՕՍՔԵՐ

Ը.

ԱՆԸԱՆՕԹ ԱՉԽԱՐՀ...

Մենք ունենք ինտելիգենցիա և ժողովուրդ։ Առաջինը լուսաւորուած է, իսկ երկրորդը՝ տգէտ։

Ինտելիգենցիայի լուսաւորուած լինելը գնում է նրա վրայ բարձր պատասխանատուութիւն նոյն չափը տալ և իւր խաւարի մէջ խարխափող եղբօրը,—հայ ժողովուրդին։ Այդ այդպէս պէտք է լինէր, բայց, համարեա, չէ. ինտելիգենցիան ապրում է առանձին, ժողովուրդը՝ առանձին. նրանք իրար հետ ոչ մի կապ չունին. նրանք այնքան միմեանցից հեռու են, որ կարծես նրանց մէջ արեւնական ոչ մի կապ չկայ, նրանք, կարծես, ջոկ ծնողների որդիներ են...

Այդ հեռաւորութեան ապացոյցները շատ կան։ Ամենապլատուր փաստը այն է, որ ժողովուրդն ու ինտելիգենցիան միմեանց բոլորովին չեն ճանաչում։ Նրանք միմեանց հանդիպելիս ամենայն վստահութեամբ կարող են իրար ասել «անծանօթ ենք»...

Ժողովուրդն իրաւունք ունի ինտելիգենցիային չճանաչելու. նա ազատ, իրաւ է, իսկ ազատութիւնն այն ոյժըն է, որը թոյլ չի տալիս ճշմարտութիւնը տեսնելու։ Նոյնը չի կարելի ասել ինտելիգենցիայի մասին, նա լոյսի ներկայացուցիչ է, նա հասարակում է այն գաղակարդը, որի հոգին հասել է զարգացման բարձր աստիճաններին և ունի նոյնպիսի բարձր պահանջներ։ Ինտելիգենցիան պէտք է ճանաչած անծանօթ ժողովուրդին, ապահով ամաչելու յայտնէր իւր ով լինելը և աշխատէր իւր ներքին տեսնել, թէ ով է այդ ժողովուրդը, ինչ է եղել անցեալում, ինչ է ներկայումս և ինչ պիտի լինի ապագայում։ Այդպիսի հարցերին տակ չկայ հայ ինտելիգենտի դիրքում։

Նա ամենալաւ դէպքում, պարապութիւնից կամ միօրինակութիւնից ձանձրացած, կընայէ իւր կողքին ապրող անծանօթ ժողովուրդին հարևանցի կերպով, շուտով յետ կըդարձնի և նորից կըշարունակէ իւր կեանքը՝ ոչնչով նշանաւոր չդարձնելով իւր բոլչական շփումը անծանօթ մարմնի, անծանօթ, օտար աշխարհի, հայ ժողովուրդի, երկար, անծայր դարեր տանջուած և նրան կաթ տուած, այդ ինտելիգենտին ծնած ու մեծացրած՝ հայ ժողովրդի հետ...

Ինտելիգենցիան չի ճանաչում այդ ժողովրդին։ Դա հաստատւում է մեր գեղարուեստական գրականութեան ներկայ վիճակով. այդ գրականութեան մէջ չկայ հայ ժողովուրդ։ Հայ ժողովուրդը այլ է, այդ գրականութեան մէջ գտած բնորոշած հայ ժողովուրդը այլ։

Այդ երկու ժողովրդները միմեանց հետ ոչ մի առնչութիւն չունին։ Նրանցից մինը կեանքումն է իւր հոգսերով, իւր աւրհաս ու պատմական յաւերով, իսկ միւսը՝ ժողովրդի կեանքից դուրս, քաղաքներում, նեղ ու ձանձրալի կաբինետներում պարապ փանտազիօրի երեակայութեան ծնունդ է՝ ամենալաւ դէպքում չպախտուած ինտելիգենտի անչափահասութեան շրջանում ժողովրդից ստացած հատ ու կտոր տպաւորութիւնների հետ։ Ո՞վ կարող է ձեռքը իւր խղճին դնել և ասել, որ մեր ժողովուրդը մեր գրականութեան մէջ է. հայ ժողովուրդը ունի ամբողջ աշխարհայեացք, սկզբունքներ, սովորութիւններ և այլն,—այդ բոլորը չկայ մեր գրականութեան մէջ, և կամ կան միմիայն պատահական անձնական դիտողութիւններ։ Մի խօսքով՝ հայ ժողովուրդն հոգին և այդ հոգու արտայայտութիւնը,—կեանքը,—չկան մեր գեղարուեստական գրականութեան մէջ։

Եւ ինչպէս էլ կարող էին լինել. հայ գրողը հայ գիւղ չի գնում, չի դիտում և չի աշխատում։ Նա ուզում է, գուցէ, տալ ժողովրդի կեանքը, բայց դրա համար չի ուզում անդիցը չարժուել, չի ուզում հարկաւոր ժամանակութիւններին

ՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ

Ս. Հակոբյան

(«Нов. Время»-ի թղթակցից)

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Ֆիլադելֆիա քաղաքում ապրում է մի հայ ընտանիք, որի անդամները, ինչպես ամերիկացիները, ունեն իրենց անունների առաջ միջնանուններ։ Ընտանիքի հայրը կոչվում է Ստեփան Ա. Մելքոնյան, մայրը՝ Մարիամ Ա. Մելքոնյան, իսկ նրանց որդին՝ Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսեր։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1901 թ. մարտի 27-ին ծնվել է Ֆիլադելֆիայում։ Նա ուսանել է տեղի տարրական դպրոցում, ապա՝ միջնակարգ դպրոցում։ Ավարտելով միջնակարգ դպրոցը՝ նա ընդունվել է Փենսիլվանիայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը։ Ուսանելով այդ ֆակուլտետում՝ նա ստացել է բակալավրի աստիճան։ Ապա նա ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի հիվանդանոցներից մեկի վիրաբուժական բաժանմունքը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը ամուսնացած է։ Նրա կինը ևս բժիշկ է։ Նա ծնվել է Ֆիլադելֆիայում 1902 թ. հունվարի 2-ին։ Նրա անունն է Մարիամ Ա. Մելքոնյան։ Նա ևս ավարտել է Փենսիլվանիայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը։ Ամուսինների միջև կա տարիքի տարբերություն՝ մեկ տարի։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Ալտունյան

(«Нов. Время»-ի թղթակցից)

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Ֆիլադելֆիա քաղաքում ապրում է մի հայ ընտանիք, որի անդամները, ինչպես ամերիկացիները, ունեն իրենց անունների առաջ միջնանուններ։ Ընտանիքի հայրը կոչվում է Ստեփան Ա. Մելքոնյան, մայրը՝ Մարիամ Ա. Մելքոնյան, իսկ նրանց որդին՝ Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսեր։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1901 թ. մարտի 27-ին ծնվել է Ֆիլադելֆիայում։ Նա ուսանել է տեղի տարրական դպրոցում, ապա՝ միջնակարգ դպրոցում։ Ավարտելով միջնակարգ դպրոցը՝ նա ընդունվել է Փենսիլվանիայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը։ Ուսանելով այդ ֆակուլտետում՝ նա ստացել է բակալավրի աստիճան։ Ապա նա ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի հիվանդանոցներից մեկի վիրաբուժական բաժանմունքը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Ալտունյան

(«Нов. Время»-ի թղթակցից)

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Ֆիլադելֆիա քաղաքում ապրում է մի հայ ընտանիք, որի անդամները, ինչպես ամերիկացիները, ունեն իրենց անունների առաջ միջնանուններ։ Ընտանիքի հայրը կոչվում է Ստեփան Ա. Մելքոնյան, մայրը՝ Մարիամ Ա. Մելքոնյան, իսկ նրանց որդին՝ Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսեր։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1901 թ. մարտի 27-ին ծնվել է Ֆիլադելֆիայում։ Նա ուսանել է տեղի տարրական դպրոցում, ապա՝ միջնակարգ դպրոցում։ Ավարտելով միջնակարգ դպրոցը՝ նա ընդունվել է Փենսիլվանիայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը։ Ուսանելով այդ ֆակուլտետում՝ նա ստացել է բակալավրի աստիճան։ Ապա նա ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի հիվանդանոցներից մեկի վիրաբուժական բաժանմունքը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ա. Ալտունյան

(«Нов. Время»-ի թղթակցից)

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների Ֆիլադելֆիա քաղաքում ապրում է մի հայ ընտանիք, որի անդամները, ինչպես ամերիկացիները, ունեն իրենց անունների առաջ միջնանուններ։ Ընտանիքի հայրը կոչվում է Ստեփան Ա. Մելքոնյան, մայրը՝ Մարիամ Ա. Մելքոնյան, իսկ նրանց որդին՝ Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսեր։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1901 թ. մարտի 27-ին ծնվել է Ֆիլադելֆիայում։ Նա ուսանել է տեղի տարրական դպրոցում, ապա՝ միջնակարգ դպրոցում։ Ավարտելով միջնակարգ դպրոցը՝ նա ընդունվել է Փենսիլվանիայի համալսարանի բժշկական ֆակուլտետը։ Ուսանելով այդ ֆակուլտետում՝ նա ստացել է բակալավրի աստիճան։ Ապա նա ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի հիվանդանոցներից մեկի վիրաբուժական բաժանմունքը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

Ստեփան Ա. Մելքոնյան կրտսերը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական վիրաբույժ։ Մարիամ Ա. Մելքոնյանը 1926 թ. հունվարի 1-ին ընդունվել է Ֆիլադելֆիայի Ս. Լուկասի հիվանդանոցը։ Այդ հիվանդանոցում նա աշխատել է որպես օգնական մանկաբույժ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

— Ի. Հովհաննիսյան

ԲԵՐԼԻՆ.—«C. Herer. Вѣстн.»-ին գրում են Բերլինից, թե սրտով հիվանդ 12-րդ (25) տարեկան մի տղայ Հոկտեմբերի վերջին գիշերը ինքնասպան է եղել, որովհետև ծնողները նրան ստիպել են ամուսնանալ մի հարուստ, բայց ոչ սիրելի աղջկա հետ։ Տղան ինքնասպանության նամակում գրել է, որ ինքը չի կարող դավաճանել իր սիրելի Հելենին, որ ինքը չի կարող ամուսնանալ մի ուրիշ աղջկա հետ, որովհետև նա ինքը սիրում է Հելենին, որ ինքը չի կարող ապրել առանց Հելենի։ Նա խնդրում է, որ իրան Հելենի կողքին թաղեն։

Ս. Ջերմուխին

Մեր սրտի ցավագին դառնությամբ մենք հաղորդում ենք մեր ընթերցողներին մեր սիրելի ընկերոջ՝ Ս. Ջերմուխինի մահվան մասին։ Նա մեռավ 21-րդ հոկտեմբերին Ռոստովում։ Նրա հիվանդությունը սկսվել էր դեռ 1891 թ. նոյեմբերի 21-ին հեռագրով մեզ հասած տխուր լուրից։ Ս. Ջերմուխինը ծնվել է 1868 թ. հունվարի 1-ին, Ռոստովում։ Նա ավարտել է Ռոստովի գիմնազիան և Պետերբուրգի համալսարանի իրավաբանական ֆակուլտետը։ Ուսանողական տարիներին նա ակտիվ մասնակցություն է ունեցել ուսանողական շարժումներին

Գիշեր Հոգ. ներս, 10-րդ փետրվար 1903 թ.

ի վիճակի եղել ցնծալու նոր տարվա առթիվ, որովհետև ոչ մի ընտանիք չի մնացել առանց ուրախության։ Ամեն տեղ ուրախություն է տիրել։ Ամեն տեղ ուրախ երեսներ են տեսնվել։ Ամեն տեղ ուրախ ձայներ են լսվել։ Ամեն տեղ ուրախ խնջույքներ են եղել։ Ամեն տեղ ուրախ ժպիտներ են երևացել։ Ամեն տեղ ուրախ ծիծաղներ են հնչել։ Ամեն տեղ ուրախ սրտեր են բաբախել։ Ամեն տեղ ուրախ հոգիներ են ապրել։ Ամեն տեղ ուրախ կյանք է եղել։ Ամեն տեղ ուրախ աշխարհ է եղել։ Ամեն տեղ ուրախ մարդիկ են եղել։ Ամեն տեղ ուրախ մարդիկ են ապրել։ Ամեն տեղ ուրախ մարդիկ են մեռել։ Ամեն տեղ ուրախ մարդիկ են ծնվ